

Gặp lại AH Lê Tự Sô

Nguyễn Đức Chí

Nhận được điện thư của AH Nguyễn Văn Khoa, báo tin anh chị AH Lê Tự Sô từ Đà Nẵng, Việt Nam sang thăm con gái tại Virginia, muốn liên lạc với AHCC vùng DC và xin LT 91, tôi vội liên lạc ngay với AH Sô và mang vài sổ LTCC đến tặng anh.

AH Lê Tự Sô và AH Nguyễn Đức Chí

Anh Sô và tôi hẹn gặp nhau ở Woodbridge, VA, lúc 3 giờ chiều ngày 1 tháng 10, 2008, nhưng vào buổi sáng hôm đó tôi gọi điện thoại thì được biết là anh ấy đang ở nhà con gái ở Chantilly sắp sửa về Woodbridge, nhà em vợ, để chuẩn bị đón tôi đến thăm. Tôi nói là nếu không cần về Woodbridge gấp thì tôi đến Chantilly tiện hơn, vì ai ở vùng DC này đi quốc lộ 95 về hướng nam cũng ngán kẹt xe ở Springfield lắm.

Anh Sô gửi hai con gái sang Mỹ du học đều đã thành tài, cháu lớn accountant (CPA) đã lập gia đình, cháu nhỏ vừa tốt nghiệp Nha khoa đã đi làm ở Ocean City, MD; vì vậy anh Sô đã đến vùng DC 4 lần (1989,2001,2007,2008),

nhưng chưa có dịp nào gặp lại AHCC ở đây và cả ở các nơi khác trên đất Mỹ, có lẽ tôi là AHCC đầu tiên đã đến thăm anh Sô.

Anh Sô kể lại hành trình di tản lúc hoảng loạn tháng 3, 1975 ở Đà Nẵng, bằng tàu thủy từ Đà Nẵng về Cam Ranh. Khi cập bến Cam Ranh, người bạn cố vấn Cấp Thủy Đà Nẵng người Úc cho riêng anh Sô biết là tàu sau đó sẽ đi thẳng Phi Luật Tân, gia đình anh có thể ở lại trên tàu, và có thể đi Úc sau này. Anh nghĩ lại vợ với ba con, một cháu mới sanh được 5 tháng, đi Úc sẽ làm sao sống dễ dàng được, vì anh đã có kinh nghiệm khi tu nghiệp ở Úc giữa năm 1972-1973, đã thấy đời sống của một kỹ sư Việt tốt nghiệp ở Úc cũng khó khăn xin việc, làm việc thì rất vất vả, còn anh thì con đông...nên anh và gia đình quyết định lên bờ ở lại Cam Ranh nơi quê ngoại, để tạm ổn định, nghe ngóng tin tức và chờ đợi....Vài ngày sau Phan Rang bị dội bom, anh Sô quyết định đưa gia đình trở ra Bình Định tạm lánh, rồi thuê xe về Đà Nẵng. Anh nghĩ có thuê ghe nhỏ hay theo xe đò để về Sài Gòn thì cũng quá mạo hiểm; và lại theo dõi tin tức hằng đêm đài BBC thì chắc chắn Sài Gòn cũng sẽ thất thủ nay mai, tình thế sẽ vô cùng hỗn loạn??!! Đường ra Đà Nẵng nhiều lần suýt chết cả nhà, vì xe chạy ban đêm, không thấy kịp những cây cầu đã sập...nhiều lần suýt rớt xuống sông, về an ninh thì lúc ấy chẳng ai hỏi han gì.

Tới Đà Nẵng ban đêm, nghe lời người thân đi tập kết về, khuyên không nên đi trình diện ở phường, khóm vội mà chỉ nên trình diện ở nhiệm sở cũ. Mấy ngày sau đến trình diện, nhiệm sở cũ từ chối, không chấp nhận cho đi làm lại. Ông giám đốc ở Bắc về tiếp quản Thủy Cục Đà Nẵng, cũng là dân học ở Kỹ Thuật Đông Dương, là người rất nhân hậu nay đã chết, tỏ ra rất thông cảm anh em kỹ thuật, hẹn anh Sô ba tháng sau sẽ cho đi làm lại, nhưng có lẽ ông không tự quyết được, và anh Sô cũng không thể chờ đợi lâu, nên anh đã xin

vào làm việc ở sở Giao thông Công chánh. Sau gần bốn năm làm công tác khôi phục cầu đường trên quốc lộ bị hư hỏng do chiến tranh, cuối năm 1978 anh Sô được chuyển về làm ở sở Nhà đất và công trình công cộng, về sau là sở Xây dựng.

Đến năm 1989 khi mà có chủ trương cho nhiều thành phần kinh tế hoạt động, anh xin nghỉ hưu non, để về thành lập công ty tư nhân Thiết kế-Xây dựng đầu tiên ở Đà Nẵng. Lúc đầu tìm công trình cũng khá khó khăn, nhưng rồi thật may mắn, người bạn cũ người Úc, trước 1975 là tham vụ toà Đại sứ Úc ở Sài Gòn, lúc bấy giờ là Đại sứ Úc toàn quyền ở Hà Nội, vào công tác ở Đà Nẵng có hỏi tìm kiếm anh. Sau vài ba lần đã tìm gặp được anh, thăm viếng lại nhau, rồi sau đó hẹn và giới thiệu anh với vài công ty thầu chính của Úc trúng thầu xây dựng Đại sứ quán Úc tại Hà Nội. Công ty của anh được chấp nhận cho thầu lại (subcontractor), và về sau, anh được nhiều công trình khác tại Hà Nội. Cũng thời gian này anh phụ trách Phó

Giám đốc Công ty AC ở Sài Gòn (Architect & Construction), nên cũng tham gia xây dựng nhiều công trình ở Sài Gòn, Đông Nai, Vũng Tàu, Phan Thiết... Đến năm 2000 anh quyết định dẹp bỏ công ty của mình, nghỉ làm xây dựng mà chỉ tham gia vào lãnh vực tư vấn đầu tư ngoại quốc vào Việt Nam. Năm 1996 đi Úc để nghiên cứu nhà tiền chế và nhập khẩu thiết bị, máy móc cùng vật liệu xây dựng mới về Việt Nam, nhưng tất cả không thành công vì vào thời điểm ấy nhập khẩu rất “nhiều khê” gặp nhiều trở ngại. Vài năm qua, đầu tư nhỏ thu cấp về địa ốc, làm cố vấn senior advisor cho công ty quản lý quỹ đầu tư nước ngoài, nhưng rồi đã phải nghỉ, dẹp bỏ tất cả cách đây hơn hai năm, vì ốm đau và tuổi hưu thật sự đã đến...

Cũng trong dịp gặp lại nhau này, anh Sô đã gửi lời thăm hỏi và chúc sức khoẻ đến tất cả AHCC, đặc biệt Khoá 8 (1965-1969).

Ta Vẫn là Ta

*Có những lúc ta nghĩ mình vụng dại
 Ôm nỗi sầu theo ngày tháng trôi đi
 Ôm xót xa trần trở những muộn phiền
 Ôm thao thức cho đêm dài mộng寐*

*Có những lúc ta nghĩ mình như gió
 Cuốn theo ta những tro bụi hồng trần
 Trong đêm đen chuyên chờ hết nhọc nhằn
 Xóa nhòa hết những oan khiên xưa cũ*

*Có những lúc ta nhấp nhô như sóng
 Cuốn bồng bênh những hoa cỏ xanh tươi
 Cuốn theo ta những bọt nước nhạt nhòa
 Xóa cho hết những u sầu trên cát*

*Dù là gió, là mây hay là nắng
 Vẫn là mình với khúc khoai ưu tư
 Vẫn đêm đêm dấu những tiếng thở dài
 Vẫn sáng sáng nở nụ cười ngơ ngác*

Thiên Hương - Tháng chín 2008

Ngập Ngừng

*Có những vần thơ tôi làm cho ai
 Mà ngập ngừng không bao giờ dám gửi
 Chỉ thả bay theo những chiếc lá vàng cuối thu
 Chỉ vẩn vút theo những giọt sương lan buổi sang*

*Mùa xuân đã trở về
 Trời xanh trong thơm ngát mùi hoa
 Cỏ non xanh ngọt ngào hoa cúc
 Tà áo lụa mềm vờn nhẹ gió ban mai
 Nắng hồng thêm nụ cười ai bờ ngõ*

*Mùa xuân, tôi thả thơ bay vào huyền thoại
 Tôi thả nụ mai hồng vào dòng suối trong xanh
 Tôi thả những ước mơ theo mây trắng bồng bênh
 Và gửi gió những lời không thể nói ...*

Thiên Hương